

»Det er vistnok Doktorfruen,« forklarede Pigen.

»Det maa være en Misforstaaelse,« — tænkte Jytte; men hun lovede at komme ned.

Ved et af de fire høje Vinduer i Havestuen sad Fru Vilhelmine paa den ene Side af et Marmorbord, hvor der stod en Blomsterskaal. Paa den anden Side sad en landlig paaklædt Dame med en rød Bøllehat paa Hovedet. En køn lille Pige paa 6—7 Aar stod trykket op mod hendes Kjole og saae sig med sky Forundring omkring i den store, fornemme Stue med de forgyldte Møbler og de vævede Billed-Tapeter.

Da Jytte kom ind, rejste Jægermesterinden sig. Med en lidt skødesløs Undskyldning til den fremmede Dame for sine »huslige Pligter« forlod hun Stuen under en lydelig Raslen af sit Silkeundertøj.

Ogsaa den fremmede Dame havde rejst sig, og hun gik nu Jytte imøde med et bredt Smil i sit friske, solrøde Ansigt. Hun var omtrent paa Jyttes Alder, var ikke køn men havde et Par gode, trohjertige Øjne.

»Kender du mig ikke?« sagde hun.

I det samme foer der et Lysglimt over Jyttes raadvilde Træk.

»Meta!... Er det dig!«

Hun tog først begge hendes Hænder; men da hun